

Grupputställning April-Maj 2023

Finnekumla Dans & Konstscen

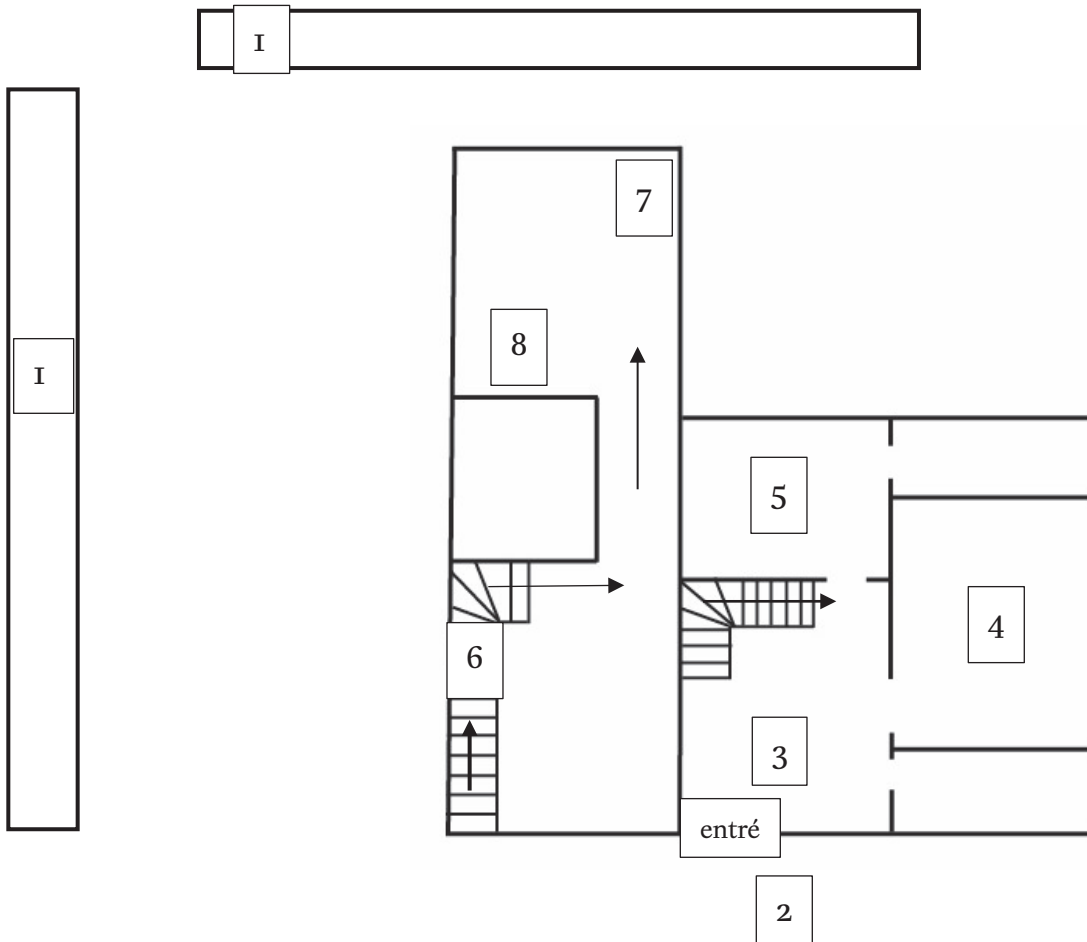
Projektledare och curator Benedikte Esperi

Genomförs med återstartstöd från Kulturrådet
kontakt info@dansverk.se / 0736390420

Grupputställning Finnekumla våren 2023

Utställningskarta

1 *Stenmåleri*, Joakim Stampe (utomhus)

2 *En guide till en plats*, Linnea Jardemark (utomhus)

3 *Observation, Interaction and Existence*, Chuyia Chia

4 *ÅTTONDE VÄGGEN (bruten)*, Mikael Olofsson

5 *Assemblage*, Joakim Stampe

6 *Ode till mullvaden*, Benedikte Esperri

7 *Invisible Traces*, Cha Blasco

8 *I create therefor I believe therefor I create...* Sagit Paulsson

Stenmåleri

Joakim Stampe

2023

"Joakim Stampes stenmåleri startade några år innan hans äldsta dotter Vilde föddes 1991, så det började för snart 35 år sedan. Stampe använder inte hammare och mejsel utan letar efter stenens redan antydda former och lockar med ett Trompe l'œil illusionsmåleri fram dem till ytan. Teorin bakom hållristningar är att de skapades som en form av kommunikation och berättande. Många hållristningar föreställer scener från vardagslivet, till exempel jakt, fiske eller jordbruk, samt bilder av djur, människor och andliga eller religiösa symboler.

www.joakimstampe.org

Performance

Joakim Stampe

2023

Performance aktionen “Way Of Seeing” (Sättet Att Se På) är en tribut till John Berger den betydelsefulla konsteoretikern. Den binder samman de andra konstverken som Stampe installerat i köket och manat fram ur stenarna, det är intima berättelser som berättas för en person i taget och som åtföljs att bilden som berättats och som aldrig mer kommer att berättas.”

www.joakimstampe.org

En guide till en plats

Linnea Jardemark

Ljudverk, 19 minuter

2023

En guide till en plats är ett ljudverk som bjuder in till en promenad i utomhusmiljön i Finnekumla. Formatet anspelar på en klassisk audioguide som ger beskrivningar av och fördjupad information om objekt på en specifik plats. En guide till en plats är på ett liknande vis skapad utifrån den specifika miljön i Finnekumla, men där fakten är utbytt mot ett kollage av fragmentariska personliga iakttagelser och tankeflöden - berättelser om att skriva, om att inte ha svar och om en motsägelsefull dröm om att vara ensam och tillsammans på samma gång. Genom minnen, beröring och lyssnande undersöker verket idén om att bli till i relation till sin omgivning och formar ett sinnligt möte med platsen.

Ljudverket är ca 19 minuter och ska lyssnas på genom hörlurar. För att lyssna kan du scanna QR-koden och lyssna i din telefon, eller låna en mp3-spelare av utställningsvärden.

Ljudverket innehåller utdrag ur texter skrivna av Jonna Bornemark och Olivia Laing. Musik och mixning av Kiwi Berg. Inspelning av Rolf Jardemark.

www.linnejardemark.com

Observation, Interaction and Existence

Chuyia Chia

Mixed medium

2023

The artist intends to embark on a site-specific project where she observes the environment through the lens of her camera and creatively interferes with the space to explore new artistic possibilities. This method of working allows her to utilise the unique features of the site to develop a work that is truly original and deeply connected to its surroundings. Through installation, performance, and two combined films, the artist aims to create a fresh perspective with different approaches by participating in the space, showcasing the serie of work with open interpretation.

To her, a residency project often provides exciting opportunity for site specific projects to push artistic boundaries and challenge traditional concepts in presenting art.

Throughout the duration of the residency, the artist was inspired by the name of Finnekumla, its history, geographical location within the two lakes of Sämsjön and Åsunden and the house itself. She mapped the puzzles she collected and re-created imaginary history through descriptions and keywords.

Finnekumla sn, Kinds hd, Västergötland. (i) *Finnekumblum* 1413. – Kyrkbyn har givit socknen dess namn. Detta innehåller sannolikt det personbetecknande *finn(e)*, kanske i betydelsen 'kringströvande jägare och fiskare'. Efterleden innehåller *kummel* '(grav)minnesmärke' (→ *kumla*). Ett stort bronsåldersröse finns i byns närhet.

The name was written in 1413 *Finnekumblum* and comes from the church village. The trail contains hake, '(grave) memorial' referring to a Bronze Age Cairn by the village. The foreword likely contains Finn, 'wandering hunters and fishermen'.

'Kummel' translated as 'hake' which is describes as a large-headed elongated fish with long jaws and strong teeth.

Sources:

<https://isof.diva-portal.org/smash/get/diva2:1175717/FULLTEXT02.pdf>

I. Film

Length: 10:37 mins

2. Live Performance

Date: 29 April 2023 during Vernissage

Material: Northern pike fish, Knife, bucket, wooden tools, stones, olive-green dress with hood.

3. Photographs

Size: A3+ digital print on Hahnemühle photo paper matt.

Photographs taken during the residency in Finnekumla in between March and early April.

- i. An ending winter's evening.
- ii. Sunset glow in Finnekumla.
- iii. Finnekumla's graveyard in the dusk.

www.chuyia.wordpress.com

ÅTTONDE VÄGGEN (bruten)

bilder ur Erotica 1994 – 2023

Mikael Olofsson

Blandteknik

För Finnekumla Dans- och konstcentrum våren 2023 var ursprungligen tänkt som en rekonstruktion av Sjunde väggen men rummets skala och annorlunda karaktär ledde till nya konstellationer som kom att omfatta bilder också från 2022 och 2023. Resonemanget som följer gäller ändå ganska bra också för denna hängning. Bilder ur Erotica eller SJUNDE VÄGGEN på utställningen WHOLES 3:e våningen maj-juni 2021 .

Första väggen, andra väggen, tredje...

Den här väggen kallar jag den Sjunde. Som väggberoende konstnär i den vita boxen har jag naturligtvis lämnat hål efter mig i betydligt fler väggar än så. Men med ”vägg” menar jag här väggstora konstellationer av många bilder – som flest 200 tror jag – som alla ingår i min ”serie utan slut” som med tiden har fått samlingsnamnet Erotica.

Första väggen – som noga räknat var två , eller tre, en ägnades åt ord enbart – hängde jag på Göteborgs konstmuseum 1998 i det som då hette Stenasalen. Det rörde sig om ett slags (hur beskriva) analoga abstrakt-organiska färgfotografier som jag i utställningstiteln kallade ”erotiska”. Senare tog tecknandet över och samlingstiteln blev The Travellers Companion Series, efter den pornografiska romanserien som det engelskspråkiga förlaget Olympia Press publicerade i Paris under 50- och 60-talet, en serie som jag en tid samlade på och som jag (i en tankelek) försökte illustrera. Det erotiska temat gav mig nya ingångar till själva tecknandet, tecknandet som handling. Men också till gestaltandet av kroppen – och till gestaltens omvandlingar, transformationer, upplösning. Naturligtvis handlade det också om personliga besattheter. Änglar och demoner. Och de fysiska kroppar och varelser vi är eller iscensätter däremellan.

I en text för tidskriften DIVAN- tidskrift för psykoanalys och kultur beskrev jag processen så här (2006): ”Teckningarna har tillkommit i skilda tillstånd – improvisatoriskt, i stora sjok, långsamt, i ett mödosamt avbildande, distraherat eller koncentrerat. - - - För den fotografiska avläsningen har jag använt en småbildskamera med mellanringar på stativ. I kameran har jag försökt att – enkelt uttryckt – hitta bilderna i det jag gjort. Fotografierna var tänkta som utkast till kommande storskaliga teckningar. Det blev inte så: bilderna fanns ju redan där, det kändes överflödigt att göra dem igen.”

Det känns längesedan. Och är längesedan. Registret vad gäller teknik har vidgats – foto, grafit, linjeteckning, tuschlavyr, collage, oljemåleri – och kameran har ersatts av en scanner. Men i stort är processerna desamma. Den äldsta bilden i konstellationen Sjunde väggen är från 1994: två fettfläckar som älskar, eller vilket ord man nu föredrar. Egentligen kan jag inte urskilja någon stilmässig utveckling. Väggen är eklektisk och har blivit alltmer eklektisk, sänder på olika men samtidiga våglängder.

Att bygga upp en sådan vägg är ett äventyr. Ett alltmer svårplanerat äventyr, alltmer improvisatoriskt, i takt med att bildantalet ökat. De sista femtio eller fyrtio bilderna i pusslet – som inte är något pussel – eller i ikonostasen – som inte är någon ikonostas – känns som de mest avgörande: ett styrmedel där jag kan tillföra det jag tycker saknas. Ändå förblir slumpen ett verksamt element, precis som i bildframställningen. I det här fallet har cirka tvåhundra bilder fallit bort. Och inte för att de är ”sämre”.

I en avläsning från vänster till höger inleds Sjunde väggen med ett fotografi av ett tungt vitt draperi i ett palazzo i Venedig som avskiljer de rum som är öppna för besökare från de mörklagda rum som är förbjudna. Jag älskar banaliteten och renheten i den bilden tolkad som symbol. Om inte annat finns det ett ”mörkrum” för framtagandet av bilderna, och ofrivilligt kanske jag också orienterar mig efter gamla klichéer som ”därbakom, därnedanför, i mörkret, i ljuset” etcetera. Men om det mumlar mer eller mindre svårtydligt i huvudet när jag gör en bild så blir mumlet precisare när jag gör en Väg. Längre såg jag det som en del av arbetet att kasta ner korta anteckningar, anteckningar som har publicerats i några sammanhang, också i samband med utställningar. De kunde se ut så här (och jag märker att det nästan uteslutande handlar om linjens ”dramaturgi”):

Startkabellinje till gammal teckning

Allt som linjen kan söka, hitta, förena, binda ihop, repa upp, till slut självgående, dum -

Linjen: ett sår som formen läker

Det här blixtlåset öppnar också köttet

Motivet måste överskridas, ändå i varje del bli kvar

Linjen: en spricka som bilden försvinner i (sällsynt variant)

Hoppet om att också i depressionen kunna gripa tag i linjen, ansluta till den, som till en elektrisk ledning –

En så att säga flytande ikonografi –

- när i en och samma linje en syftning glider över i en annan (och teckningen bevarar båda)
- hur många sådana skeenden kan en teckning hålla samman?
- Eller hur en linje som agerat kontur istället dränerar formen och blir flöde, svängning, ornament, rent mönster:

en linje som går genom mig, genom såväl prakt som oländig terräng

Visst är lusten att teckna ett med lusten att med pennspetsen känna, utforska, ja att i en samtidig rörelse se och känna, även när formen går förlorad och jag istället börjar peta i mina nerver eller i min känsla av misslyckande eller tvärtom plötsligt har landat bland former på en helt främmande planet –

Kanske läge någon gång att fortsätta att spåra linjens oändligt transformativa väsen. Vad som skiljer denna Sjunde vägg från den Sjätte (Göteborgs Konstförening 2018) är annars

”vätskan”: färgen, fläcken, läckaget, den underbara översvämningen. Blödningen, sekretet. Måleriets alla fantastiska undertexter (!) Jag skrev i en av nödvändighet kasserad presentationstext att ”jag försöker krama de sista dropparna ur mina våta dröm om måleriet”. Fast lika litet som det här rör sig om några ”sista droppar” så rör det sig – hoppas jag – om en sista Vagg...

Och pinsamt nog drar jag mig nu till minnes en annan anteckning: Aldrig frestas att förklara det man gör.

Assemblage

Joakim Stampe

Mixed medium

2023

På församlingshemmet i Finnekumla har Stampe använt köket som utgångspunkt för sina konstverk där bönor, solrosfrön, pumpafrön, köksknivar och till och med en gammal kolspade har integrerats och blivit en del av hans konstnärliga bildmaterial. Hela byggnadens innandöme talar om svunna tider och om bygdens och kanske Sveriges historia. Där minnen av människor lämnat spår på golven och i väggarna, spår efter människor som vuxit upp och sedan flyttat vidare. Den mänskliga evakueringen fångas bland annat i en serie av Stampe's verk med originaldokument från den ryska bosättningen Pyramiden vid Billefjorden på Svalbard. Där 600 invånare i all hast utrymde den sovjetiska gruvbyn den 31 mars 1998, då företaget som drev kolgruvan avbröt löneutbetalningarna. Allt övergavs, biblioteket, bion, sjukhuset, simhallen, skolan, förskolan, bostäderna, museet och växthuset. Kvar fanns bara objekten, böcker, statyer, filmer, sängar, bord och stolar, köksutrustningen. Stampe hittade dokument på gruvidrektörens kontor som han har använt som historiska underlag för att printa assemblage av foton från sin egen uppväxt och historia, blandat med bilder hämtade från världens internet. Det är verk som får oss att ana, att föreställa något annat, som ställer existentiella frågor om mänskligheten och planeten, om världen och tomheten när mänsklig aktivitet inte längre är, non-grata frågor i Netflix-sjärens tomhet.

Dokument från Pyramiden ingår i en större serie verk där Stampe använder en vanlig bläckstråleskrivare för att printa bilder på textdokument vilka sammanför text och bild i poetiska historier, lokala, globala, nationella. Det personliga och världen är det bildarkiv som Joakim Stampe använder för att artikulera den framtid och morgondag som kontinuerligt driver våra handlingar framåt, utifrån solens förhoppningar och ovisshetens salt.

1. Jagad av det färgglada mörkret - självporträtt 40x60 cm reflexfritt glas.
2. Sträcka sig mot glaset. 40x60 cm reflexfritt glas.
3. Bistånd har beviljats 2022. 40x60 cm reflexfritt glas.
4. Samtal med underjorden - Pyramiden Nr. 22. 35x50 cm reflexfritt glas.
5. Doften av första kärleken - 10 köksknivar.
6. Bildmaskinen - Pyramiden Nr. 12.. 40x60 cm reflexfritt glas.
7. Terja 1966 - 7 köksknivar.
8. Böner i floden. 21x30 cm reflexfritt glas.
9. Utan titel. Kolspade.

född 1959 och baserad i Göteborg Joakim Stampe förenar det förgängliga med sina konstobjekt genom att inkludera vatten, eld, luft och sten. Hans verk överraskar med sin fantasi och konstnärliga uttrycksfullhet genom måleri och performance, och är influerade av Gaston Bachelards teorier om materialets poesi. Hans fantasifulla arbete förmedlar emotionella historier om hans personliga bakgrund eller samtida politik. Stampe skapar konceptuella och unika verk och vägrar att upprepa sig själv.

www.joakimstampe.org

Ode till mullvaden

Benedikte Esperi

Installation, text, video 25 minuter

Gips, papp, jord, vajer

2023

Live/Performance 10 minuter

(Jesper Cederholm, ljud)

2023

Ode till mullvaden

Det är tidig morgon
Jag blickar ut över gräsmattan
Har nya högar kommit under natten?
Jag räknar dem
entvåtröfyrafemsexsjuaåttanioelvatolvtrettonfjortonfemtonsexton
Igår var det också sexton

Kanske har den vilat i natt

eller dött?

Den där
Varelsen
Som lever
Här
Ensam
Under jorden
I jorden
Med jorden
Av jorden
Skygg för dagsljus
Dålig syn
Receptiv för omgivningen
Bygger och bygger
Gräver och gräver
Samlar
Letar
Samlar
Letar
Samlar
Bunkrar
Föda
I hålor
Konstruerar
högeftherhögeftherhögeftherhög
Outtröttligt
Repetitivt
omochomochomigen
Som repetitioner inför den sista högen
Den perfekta högen
Den slutgiltiga
Ett monument över monumenten

Med tio fingrar
Långa naglar
Pälsklädd kropp
Svagar den fram med sin känslighet i underjordiska korridorer

en äkta nattklubbsdrottning

Jag minns trädgården hos Madame B i Frankrike
Den liknar Finnekumlas på sätt och vis
Hon hade dock mer växter i trädgården
Två sorters vindruvor som klättrade på den västra sidan
Hallonbuskar i fina rader
Ett gigantiskt valnötsträd med en hembygd gunga
En sån gunga som flera kan sitta på, gjord av plankor och rep
Där fanns många vackra blommor jag inte kan namnet på
eller jo
dahlior och lavender minns jag
Mest spektakulärt var nog den fem meter höga bambuskogen hennes man planterat
tidigt 50-tal
Den ständiga kampen mot mullvaden var ett närvarande samtalsämne
Liksom här

De små högarna
Liknar på avstånd ett rike med pyramider
Eller stuporna i Borobudur

*Finns där hemligheter?
Finns här hemligheter?*

Undrar jag
I en trädgård
I Finnekumla

www.benedikteesperi.com

En mullvad - från engelskans mole - är en spion. En mullvad gräver sig långsamt igenom en organisation för att slutligen nå känsliga uppgifter eller till och med störa organisationens aktiviteter. Wikipedia Bodil Malmsten ur Kom och hälsa på mig om tusen år, 2007

Invisible Traces: A Sonic Performance Mapping the Intangible Connections Between Finnekumla's People and Place
Cha Blasco

Ljud och videoinstallation, 60 minuter
2023

Invisible Traces: A Sonic Performance Mapping the Intangible Connections Between Finnekumla's People and Place är en plats-specifik ljud och videoinstallation som bjuder besökare på en resa genom tid och rum, inspirerad av den svenska platsen Finnekumla.

Genom att använda ljudets språk och programmering avslöjar Cha Blasco gömda berättelser och bortglömda nyanser som finns i de gamla kyrkoarkiven från 1600- till 1900-talet och avtäcker nya perspektiv på Finnekumlas förfäder. Genom att använda abstrakta och suggestiva ljudlandskap skapar installationen en väv av ljudtexturer som transporterar lyssnaren till en värld där det förflutna och nuet sammanfaller.

Den bjuder in publiken att fördjupa sig i byns kulturella och historiska betydelse och uppleva dess arv på ett nytt och djupt konstnärligt sätt. *Invisible Traces* är en poetisk utforskning av den mänskliga erfarenheten, av våra kopplingar till platsen och varandra, och av berättelserna som fortsätter att forma våra liv idag.

www.chablasco.com

I create therefor I believe therefor I create...

Sagit Paulsson

Performancevideo, 10.53 minuter

2023

Med en stor samhällsmedvetet kommenterar konstnären Sagit Paulsson världs- och samhällshändelsernas direkta och mindre direkta effekter på människors liv. Valet av material och teknik utgår utifrån budskapet. Oftast uttrycks verken i form av installationer, grafik och performance.

I sin nuvarande performans refererar konstnären till den starkt ökande folksjukdomen utmattningsdepression och dess effekt på kreativiteten. Med hjälp av *Automatism* undersöks frågan *Var finns konstnärskapet när förnuftet slår tillbaka och det innerrummet blir mörkt?*

När förnuftet slår tillbaka Performancen är ett möte mellan konstnären och publiken där, med hjälp av en tuschpenna och papper och med hjälp av automatism, en teknik som leds av konstnären, blir publiken till en medskapare i konstnärens utforskning och utveckling vägg till att nå sin kreativitet.

Tack till Gällstadskolans elever som deltog under processen.

Automatism

Automatism är ett begrepp inom den modernistiska poesin och konsten. Det innebär att man under sitt skapande låter förnuftet slå tillbaka för att tillåta en frigörelse av ett undermedvetet bildspråk. Upplevelser av religiös eller andlig automation finns för övrigt belagda sedan antiken.”Wikipedia

In art, automatism refers to creating art without conscious thought, accessing material from the unconscious mind as part of the creative process. Henrik Michaux, Untitled Chinese ink drawing ,1961.

Sagit Paulsson är en konstnär med bas i Sätilla och har varit verksam i konst- och kulturvärlden som konstnär, konstpedagog intendent och projektledare för offentlig konst sedan många år tillbaka. Bland hennes erfarenheter finns arbete på Borås konstmuseum, utställningar på Rydals museum och Ålgården-Borås, pedagogiskt arbete med konst i Arvfondsprojekt mm.

Instagram: @_sp_laoddbird